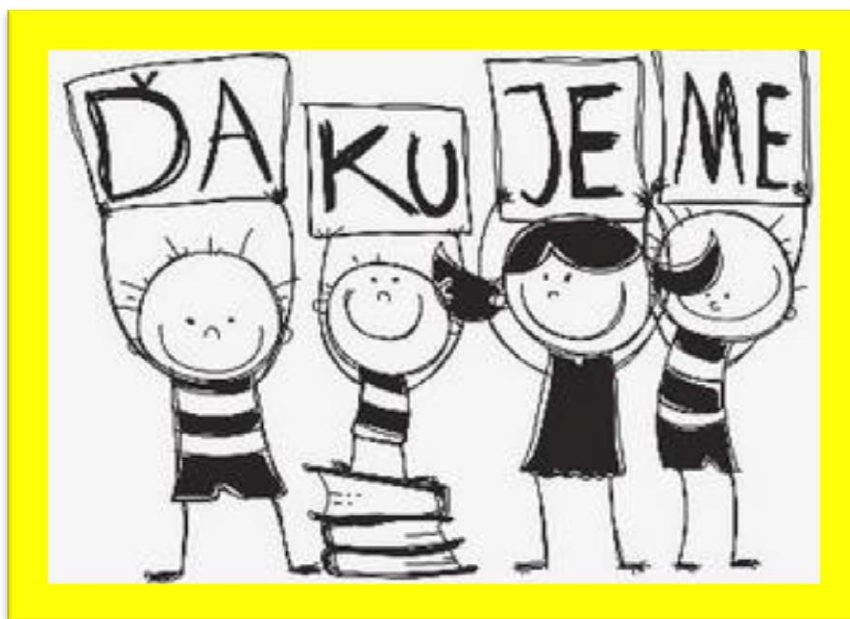
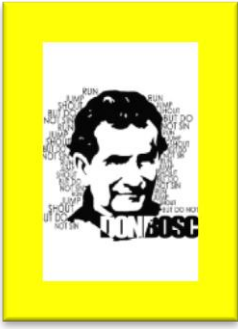

Krátke deväťdňové ranné a večerné úvahy o živote don Bosca
pred jeho 200 – storočnicou.

16. august 1815 - 16. august 2015

DON BOSCO

**...Duch Svätý s materským pričinením Panny Márie vzbudil svätého Jána Bosca, stvárnil v ňom otca a učiteľa, schopné úplne sa darovať...
/Saleziánske stanovy, čl. 1/**

07.08.2015 – PIATOK

RANNÁ MODLITBA

JANKO BOSCO V RODINE

Večer 16. augusta sa v maličknej osade Becchi narodil Ján Bosco. Mama mu hovorila Giuanín. Je to dôverné pomenovanie známe v celom Piemonte. Otec František a mama Margita Occhienenová boli roľníci. Na chlieb i život **si zarábali poctivou prácou a šetrnosťou**. Boli sme traja súrodenci. Môj najstarší brat Anton, trochu mladší Jozef a ja. Moju prvou spomienkou z detstva je otcova smrť. „Nemal som ešte ani dva roky – hovorí don Bosco“. Nepamätám si, ako vyzeral. Pamätám si iba slová mamy: Giuanín, už nemáš otecka. Pod' so mnou – milo naliehala mama. Ak nepôjde otecko, nepôjdem ani ja – vzpiera som sa. Pod' maličký, už nemáš otca. Tieto slová sa mi navždy vryli do pamäti. Po týchto slovách sa táto svätá žena rozplakala a vyviedla ma von. Je to v mojom živote prvá udalosť na ktorú si pamätám.

Janko vyrastá bez otca, ...sám sa stáva otcom mnohých sirôt a svojim saleziánom hovorí o rodinnom duchu...

Rodina Boscová žije chudobne. Z tých pár domov v Becchi Boscov dom je najchudobnejší. Jednopočetná budova na bývanie, senník a maštaľ. V kuchyni stoja vrecia kukurice a za tenkým múrom prežúvajú dve kravičky. A hore pod strechou malé a tmavé miestnosti na spanie. Pravá chudoba, ale nie bieda, lebo všetci pracujú. Janko sa v rodine už od **ôsmich rokov účinne zapája do práce**. „Kto spí, nechytí nijakú rybu,“ horievala mama Margita. Raňajky bývajú jednoduché, krajec chleba a čerstvá voda.

Keď v blízkom okolí niekto ochorel, prišli zaklopať na dvere mamy Margity. Vedeli, že nikomu neodmietne pomôcť. Zobudila jedného z chlapcov, aby šiel s ňou.

Hovorievala: - **Pod'me. Treba urobiť dobrý skutok.....**

MYŠLIENKA

Iba dobré skutky sú opravdivým bohatstvom, ktoré nám pripravujú miesto v nebi.

MB 12, 328

MODLITBA

Don Bosco, Ty si sa snažil o to, aby každé tvoje slovo, tvoja činnosť slúžila na šírenie dobra. Učil si mladých ako majú správne využívať svoj voľný čas – na oddych, štúdium, modlitby, hry, prácu, apoštolát. Prosíme Ťa, buď aj našim vodcom a vzorom, aby sme vedeli účinne využiť mladosť na konanie čo najväčšieho dobra.

Amen

VEČERNÁ MODLITBA

JANKO BOSCO A MAMA MARGITA

Keď som bol ešte veľmi malý, naučila ma prvé modlitby. A len čo som bol schopný pridať sa k svojim bratom, **prikľakol som si k nim ráno i večer a spolu sme sa modlievali modlitby i ruženec**.

„Boh ťa vidí“ – bolo jedno z najčastejšie používaných slov mamy Margity. Pri odchode z domu hovorievala: Pamätajte si, že Boh vás vidí. Vidí vaše myšlienky... nie je to však Boh, ktorý sledí, aby trestal. Keď sedeli na priedomí a hľadeli do jasnej noci na nebo plné hviezd hovorievala: To Boh stvoril svet a vyšperkoval ho hviezdami. A keď lúky zakvitli kvetmi a vôňou, šepkala: **Aké krásne veci nám stvoril Boh!**

Aj po búrke a krupobití, ktoré všetko zničili, vedela povzbudzovať: Pán Boh dal, Pán Boh vzal. On vie prečo.

A tak vedľa matky, bratov a blížnych **sa Janko naučil vidieť aj inú osobu...Boha... Veľkú bytosť, neviditeľnú, ale prítomnú v nebi, na poli, v tvári chudákov, v hlase svedomia....**

Raz sa Janko vrátil predčasne z hry domov. Mal však zakrvavenú tvár. Pri ošetrovaní mu ustarostená matka dohovárala: - Raz mi prídeš domov s vyrazeným okom. Prečo chodíš medzi tých chlapcov? Vieš predsa, že sú medzi nimi aj menej dobrí. Ak **vám to urobí radosť**, viac tam už nepôjdem. Mamička, ale **keď som medzi nimi sú lepší. Dávajú si pozor na reči.** A tak ho mama Margita znovu pustila.

Don Bosco sa raz vrátil do Becchi s plánom v hlave. Jeho chlapci v ňom mali otca, ale on im chcel dať aj mamu – svoju mamu Margitu.

Našiel ju doma spokojnú a šťastnú. Mala role, sliepky, kravu v maštali a vnúčikov, ktorí jej robili radosť.

- Mama nechcela by si ísť ku mne do Turína? – opýtal sa jej don Bosco. Nesľuboval jej nič lákavé, iba prácu, drinu od rána do večera a nezbedníkov, ktorých má milovať.
- Pohotovo mu odvetila: - Ak si myslíš, že sa toto páči Pánovi, som pripravená ísť s tebou.

Prvým krokom v čnosti sa malý Janko učí v škole svojej matky, ženy bez školského vzdelania, ale bohatej na Božiu múdrosť.

MYŠLIENKA

Buďte múdri, ale nikdy nezabúdajte, že naša múdrosť musí vždy chrániť vieru, svedomie a našu dušu.

MB 7, 32

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatosťného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.

Amen.

08.08.2015 - SOBOTA

RANNÁ MODLITBA

JANKO BOSCO A MOGLIOVCI

- Anton bol odo mňa o 7 rokov starší, často svoju zlosť vylieval na mne a bratovi. No nemohol som mu to zazlievať, príliš skoro prišiel o matku a hneď na to aj o otca. Zrazu sa stal živiteľom rodiny. Anton bol pracovitý. Chcel, aby som mu pomáhal na poli, no ja som vždy cítil, že moje miesto je inde. Keď som sa zmienil doma o tom, že chcem byť kňazom, Anton sa rozzúrnil. Tvrdil, že sme príliš chudobný, aby sme si mohli dovoliť môj sen. Anton bol tvrdohlavý, ja som prudko reagoval. Mama mi smutne povedala, že bude lepšie, ak odídem z domu. A tak som sa vybral do služby za paholka na gazdovstvo Mogliovcov.

„**Ísť do služby**“ Janko sa vybral na cestu na druhý deň ráno. Mama Margita sa za ním dlho pozerala z dverí a potom mu kývala, kým hmla nepohltila jej malého vystáhovalca.

„Popros pána Luigiho“ povedala mu matka. Zastavil sa pri vrátnici do humna, ktoré práve zatváral akýsi starec. Pozrel naň: „Čože nám prinášaš, chlapče?“ „Hľadám prácu.“ „Výborne, tak pracuj. Zbohom!“ A chcel ťažké vráta zatvoriť. Janko pozbieral všetky zvyšky odvahy: „Musím hovoriť s pánom Luigim.“

Mogliovci pripravovali vrbové prúty pre vinice. Luigi Moglia, mladý 28-ročný dedinčan, si ho s údivom prezeral. „Hľadám pána Luigiho Mogliu.“ „To som ja.“ „Posiela ma moja matka. Povedala mi, žeby som mohol u vás robiť paholka.“ „Ale, ako ťa mohla matka poslať z domu takého malého? Ako sa volá?“ „Margita Boscová. Môj brat Anton mi robí zle, tak mi povedala, aby som si šiel hľadať miesto ako paholok. „Úbohý chlapče, teraz je zima a paholok berieme do práce až koncom marca. Len sa pekne vráť domov.“

Janko sa dal do zúfaleho plaču. „Prosím vás, prijmite ma. Nemusíte mi dávať nijaký plat, ale neposielajte ma domov. Sadnem si tu na zem a nehnem sa odtiaľto.“ A v plači sa pustil zbierať vrbové prúty.

Vo februári 1827 začal Janko svoj paholský život. Mogliovci boli zámožná sedliacka rodina, aj keď pracovali všetci od rána do večera. Obrábali pôdu, mali vinice a role. Chovali dobytky. Modlieli sa spoločne. Večer sa rodina schádzala pri kozube a modlili sa ruženec. ....

Pre Janka Bosca to neboli roky stratené alebo neužitočné...pri poľných prácach sa mohol sústrediť na rozjímanie a na rozhovor s Bohom...tieto roky možno nazvať hlbavým a prosebným očakávaním. Očakávaním pomoci od Boha i od ľudí.

MYŠLIENKA

Nečakajme od Božej Prozreteľnosti pomoc v leňošení. Prozreteľnosť sa pohne, keď zbadá, že sa veľkodušne usilujeme z lásky k nej.

MB 12, 79

MODLITBA

Don Bosco, všetko, čo si robil, si robil s nádejou, že sa raz všetci stretneme v nebi s Najsvätejšou Trojicou a Pannou Máriou. Vedel si, že všetko, čo robíš, má svoj cieľ a raz to Boh odplatí. Prosíme ťa, pomôž nám dať našim skutkom zmysel a nauč nás konať ich s pohľadom upretým na osláveného Ježiša Krista. Amen.

VEČERNÁ MODLITBA

MOGLIOVCI, JANKO BOSCO A JEHO POBOŽNOSTI

Raz gazda videl na sene kľáčat Janka, ako sa modlí modlitbu Anjel Pána, ako ho to naučila mama. Doma sa túto modlitbu modlievali ráno, napoludnie i večer. Starec napoly vážne, napoly žartom zamrmal: „To je výborné! My gazdovia sa od rána do večera na poli zodierame, že ani nevládzeme, a paholok sa tu pokojne modlí. Janko sa usmial a tiež polovážne i položartovne povedal: - Keď treba pacovať, dobre viete, že sa práci nevyhýbam. Ale moja matka ma učila, že **keď sa človek modlí z dvoch zriek vyrastú štyri klasy, a keď sa nemodlí, že zo štyroch zriek vyrastú iba dva klasy**. Bolo by lepšie, keby ste sa trochu pomodlili aj vy.

Okolo statku, v poli a vo vinici bol Janko veľmi usilovný. A keď aj prichádzal z poľa veľmi unavený, nezabudol si kľaknúť k posteli a pomodliť sa večernú modlitbu. Tak ho často našli kľáčat a modliť sa aj ráno, keď poopatroval dobytok. Domácim sa to páčilo a požiadali chlapca, aby sa predmodlieval pri spoločných domácich pobožnostiach, ktoré denne mávali pred obrazom Panny Márie. Každú sobotu poprosil Janko domácich, aby v nedeľu mohol ísť na raňajšiu svätú omšu. Gazdinej to vrtalo v hlave, prečo vždy práve raňajšiu. Istú nedeľu ho špehovala. Janko čoskoro prišiel pristúpil k svätej spovedi a pri svätej omši aj prijímal. Od tej doby už nemusel viac prosiť. V zime, v daždi ho stála cesta do kostola vzdialeného až hodinu, dosť obety, ale **láska k Bohu a k Sviatosti Oltárnej premohla u neho všetko**.

Aj keď bol paholkom, nezriekol sa svojich snov a svojich túžob po kňazstve. Každú voľnú chvíľu bol pri latinskej gramatike. Jednou rukou poháňal voly a druhou držal pred sebou gramatiku alebo inú knihu. Gazda sa tomu čudoval a pýtal sa prečo to robí: „Musím byť kňazom – povedal odhodlane. – Ty chceš byť kňazom? – To stojí veľa peňazí. Kde by si ich nabral? – Neviem, kde ich vezmem, ale som presvedčený, že kňazom budem.

Aj keď sa život don Bosca zdanlivo skladal z tisíceroch vonkajších činností, v skutočnosti iba Boh bol jeho jediným a najvyšším stredobodom. Je pravdou, čo napísal Pavol Albera: „Ak je stála práca až do smrti prvým článkom saleziánskeho kódexu, ktorý on /don Bosco/ napísal viac príkladom ako perom, **vrhnúť sa do Božieho náručia a nikdy sa z neho nevzdialiť, bolo jeho najdokonalejším činom.**“

MYŠLIENKA

Všetko, čo robíš, rob na Božiu slávu.

MB 6, 7

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba. Amen.

09.08. 2015 – NEDEĽA

RANNÁ MODLITBA

JANKO BOSCO V DON CALOSSOVEJ ŠKOLE

V septembri 1829 prišiel do Morialda 70 ročný kňaz Giovanni Calosso. Bol to vzácny kňaz s bohatými pastoračnými skúsenosťami. Keď sa konali vo farnosti misie, chodil na ne aj Janko, aj don Calosso. Cestou domov si staručký kňaz všimol medzi ľuďmi tohto 14 ročného mladíka, ako ide zamyslene sám.

- Odkiaľ si synku?
- Z Becchi. Bol som na misijnej kázni.
- A rozumel si dačo?
- Tvoja matka by Ti urobila azda lepšiu kázeň. To je pravda. Matka mi často dobre káže. Ale zdá sa mi, že som rozumel aj misionárom.
- Dám ti 4 soldi, ak mi povieš štyri vety z dnešnej kázne. Ján pokojne začal a zopakoval celú kázeň, akoby ju čítal z knihy.

Don Calosso povedal don Boscovej mame Margite: „Váš syn má zázračnú pamäť. Nemal by strácať čas a mal by sa dať hneď na štúdiá. Som už starý, ale urobím preň všetko, čo budem môcť. Dohodli sa, že Janko bude chodiť k nemu, domov pôjde, keď si to bude vyžadovať práca na poli. Konečne našiel to, čo toľko rokov hľadal: otcovské srdce, istotu, dôveru. Vo svojich Pamätiach napísal:

Prvýkrát som zakúsil, čo znamená mať stáleho vodcu a verného priateľa duše. Doteraz mi chýbal. Zakázal mi kajúce skutky, ktoré som konal a neboli vhodné pre môj vek. Povzbudil ma, aby som sa **často spovedával a prijímal Svätosť Oltárnu. Naučil ma denne krátko rozjímať alebo niečo nábožného si prečítať.**

Pri donovi Calossovi v štúdiách robil pokrok. Don Bosco si spomínal na tieto dni s nadšením. „Nik si nevie predstaviť moje šťastie a spokojnosť. Tento boží muž si ma tak obľúbil, že mi často hovorieval: „Neboj sa o budúcnosť. Dokiaľ budem žiť, nebude ti nič chýbať. Aj keby som umrel, zariadim všetko tak, aby si mohol študovať.“ Nikdy som nebol taký šťastný a na toto šťastie prišla pohroma a pochovala všetky moje nádeje. Don Calosso odišiel do neba.

Don Bosco bol zasa sám. Mal pätnásť rokov a bol bez učiteľa, peňazí a nevedel, ako ďalej. „Bezútešne som sa rozplakal“, píše.

Spomienka na don Calossu ostala v jeho srdci navždy živou. Napísal o tom: **„Vždy som sa modlil a kým budem žiť, nezabudnem každé ráno sa pomodliť za svojho veľkého dobrodincu.“**

MYŠLIENKA

Vyhľadávajte často svojho spovedníka, modlite sa zaňho, riad'te sa jeho radami. Keď ste sa už rozhodli pre jedného spovedníka, ktorý chápe potreby vašej duše, bez príčiny ho nemeňte. Dokiaľ ho mať nebudete, bude vám chýbať priateľ duše.

MB 2, 150

MODLITBA

Pane, ty si osobne vychovával svojich apoštolov a zdieľal si spolu s nimi ťažkú cestu ich dozrievania. Daj, nech ani jeden z nás neklame sám seba a nezatvorí sa v zlatom väzení vlastného egoizmu s túžbou sám vziať kormidlo svojho života do vlastných rúk. Pomôž nám nájsť toho správneho sprievodcu na ceste nášho života, skutočného priateľa duše, ktorý by nás vedel pochopiť a sprevádzať nás tam, kde chceš ty. Amen.

VEČERNÁ MODLITBA

JANKO BOSCO A DON CAFASSO

Don Cafasso –vzor, ktorý mi Božia Prozreteľnosť ponúkla a záviselo iba odo mňa, či ho budem nasledovať a osvojovať si jeho črty, múdrosť, čnosti...!!!

Don Bosco o ňom píše: láska k spolužiakom, poslušnosť a úcta k predstaveným, trpezlivosť, znášateľnosť, snaha nikoho neuraziť, nikomu neblížiť, ochota a láskavosť, s akou sa správal k iným, aby im pomáhal poradiť, poslúžil, spokojnosť so všetkým, príjemným a nepríjemným....

Don Cafasso bol don Boscov krajan o štyri roky starší. - Po prvý krát som ho stretol ešte ako seminaristu v prvom ročníku v Morialde, kde bolo plno zábavy, kaukliarov, hier a predstavení, kým on čakal na otvorenie kostola. V don Cafassovi som neskôr našiel človeka, ktorý vedel usmerniť môj život. Vždy pri mne stál ako pokojný a rozvážny priateľ, múdry radca a tichý dobrodinec. Tvrdil, že môj ľudský a duchovný „náboj“ sa nemôže vyčerpať v jednej rodine alebo dedine. Podľa neho bol Turín mestom, ktoré ma potrebuje.

„Najprv ma previedol väznicami. Videl som tam biedu mladých ľudí. Keď som hľadel na tie krdle mladistvých, hladných po šťastí a s vyhasnutým pohľadom, napĺňalo ma to hrôzou. Veľmi sa ma dotklo, koľkí z nich opúšťajú väzenie s predsavzatím zmeniť spôsob života...boli ponechaní sami na seba a ja som si povedal: Ktovie, či by im nepomohlo, keby vonku našli priateľa, ktorý by sa o nich staral a pomáhal im...“

Don Bosco v Pamätiach píše: „**Ak som urobil niečo dobrého, vďačím za to tomuto vynikajúcemu kňazovi, do rúk ktorého som sa zveril v každom svojom rozhodnutí, v každom svojom úsilí, v každom podujatí svojho života.**“

Svojim synom povie: „ Z poslušnosti voči donovi Cafassovi a na jeho radu som sa podujal zhromažďovať vo sviatocných dňoch chlapcov z ulice a vyučovať ich katechizmus. S jeho pomocou som začal zhromažďovať v Oratóriu sv. Františka Saleského najopustenejších, aby som ich uchránil od nerestí a vychovával v čnosti. Zapamätajte si to!“

MYŠLIENKA

Keď budeme poslúchať, budeme istí, že plníme Božiu vôľu a na rebríku svätosti vystúpime o stupeň vyššie.

MB 6, 250

MODLITBA

*Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať naruživosti a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.
Amen.*

10.08.2015 – PONDELOK

RANNÁ MODLITBA

DON BOSCO A VALDOCCO

- Vaši chlapci hrou a skákaním zničili celú lúku. Tráva je pošliapaná do koreňa. Dávame vám dvojtýždňovú výpoveď.

Don Bosco bol zronený, nepochopený, vysilený... Bolo to už štvrté vyhostenie. Kde nájde pre chlapcov nové útočisko? No **Božia Prozreteľnosť sa postará...**

Chlapcom povedal: - **Dnes musíme prosiť Pannu Máriu o veľkú milosť. Pomôžte mi ju vymodliť. Chlapci sľúbili a ich vrúčne modlitby prerážali nebesá.** Asi 400 chlapcov sa naposledy zahrlo na Filippovej lúke. Don Bosco sa od bezradnosti rozplakal a hľadiac na chlapcov prosil:

- Bože môj, povedz mi, čo mám robiť.

A práve v tejto chvíli prišiel za ním akýsi muž, istý Pankrác Savoe, výrobca sódy a čistiacich prostriedkov.

- Je pravda, že hľadáte miesto na laboratórium?
- Nie na laboratórium – opravil ho don Bosco – ale na oratórium.
- Oratórium alebo laboratórium, na tom nezáleží. Mám také miesto, podťe sa pozrieť. Je tu blízko, nádherná kôľňa. Jej majiteľom je Francesco Pinardi.

„Nádherná“ kôľňa sa podobala šope. Lietali tam netopiere a prehánali sa myši. A jestvuje dodnes, vzadu na dvore vedľa baziliky P. M. Pomocnice. Ja na ňom veľký nápis „Pinardiho kaplnka.“ Keď sem don Bosco prišiel 5. apríla 1846, bola to obyčajná nízka búda/ 15 krát 6 metrov a boli pri nej dve menšie miestnosti/. Opierala sa o severný múr Pinardiho domu. Don Bosco bol sklamaný.

– Kôľňa je trochu nízka, nehodí sa mi veľmi. – Upravím ju podľa želania, aby ste tu mohli mať svoje laboratórium, navrhol Pinardi. - Oratórium, nie laboratórium, taký malý kostolík, kde by som sa mohol schádzať s chlapcami. - Ak pripojíte časť pozemku na ihrisko a ak už môžem prísť budúci nedeľu priplatiť viac ako požadujete. – Dobre, dohodnuté.

Don Bosco sa vrátil k chlapcom na lúku.

- **Chlapci, dobre ste sa modlili, radujte sa!** Už máme miesto na oratórium. Budeme mať kostol, sakristiu, školy a ihrisko.

Chlapci sa išli od radosti zblázniť. Skákali, tancovali, spievali...**Keď sa toto všetko utíšilo, z lúky bolo počuť modliť sa ruženec.**

Francesco Pinardi dodržal slovo. Prišli murári, vyhĺbili kôľňu a spevnili múry, opravili strechu a urobili dlážku. Kôľňa bola ako nová. Na oltárik don Bosco umiestnil svietniky, kríž, lampu a malý obraz sv. Františka Saleského.

12. apríl bol veľký deň. Veľká noc. Od rána oznamovali túto zvesť všetky zvony turínskych kostolov.

V Pinardiho kôľni nebol zvon, ale vyzváňala tu don Boscova láska, ktorá zvolávala chlapcov na Valdocco.

MYŠLIENKA

Boh bohato požehnáva tých, ktorí pracujú pre dobro detí. Je veľkou útechou spasit' sa s tými, ktorých sme zachránili. Chciet' sa spasit' sám, je sebeckto.

MB 5, 909

MODLITBA

Don Bosco, ty si slúbil Bohu, že aj tvoj posledný dych bude patriť chudobným chlapcom, a pokorne si pre nich znášal všetky prekážky a ťažkosti. Prosíme Ťa, vypros aj nám silu a odvahu prekonávať problémy života, aby sme sa vedeli voči nim správne postaviť a neutekali pred nimi.

Amen.

VEČERNÁ MODLITBA

DON BOSCO A CHRÁM PANNY MÁRIE POMOCNICE NA VALDOCCU

Don Bosco, plný Boha je súčasne plný aj Panny Márie. Celý jeho život sa po Bohu a v závislosti na ňom rozvíja okolo jej osoby. Už prvým snom je **Panna Mária živo prítomná v jeho živote zásluhou jeho nábožnej matky Margity**: „Janko môj, keď si sa narodil zasvätila som Ťa Panne Márii“. A v spomenutom sne mu vraví Ježiš: „**Som synom tej, ktorú ťa matka naučila trikrát denne pozdravovať.**“

Raz večer v decembri 1862 sa don Bosco zdôveril Paolinovi Albertovi /bol prijatý do Salez. spoločnosti/. - Myslel som nato, aký je náš kostol malý. Nestačí pre tolko chlapcov. - Postavíme teda kostol väčší, krajší, nádhernejší. Zasvätime ho Panne Márii Pomocnici. Nemám ani sold a neviem, kde vezmem peniaze. Ale, **ak si to Boh želá, všetko sa podarí.**

Keď dostal povolenie na stavbu, poveril stavbou Carla Buzzetiho. Don Bosco si zavola ekonóma Savia a rozkázal mu, aby začal s kopianím základov.

- Don Bosco, ako si to predstavujete? Nejdeme predsa stavať kaplnku, ale veľký kostol a to bude stáť strašné peniaze. Dnes ráno sme nemali ani na známky na odoslanie listov. – Začni s výkopom. - Mali sme vari niekedy peniaze, keď sme niečo začínali? - Musíme predsa niečo nechať na Božiu Prozreteľnosť.

Don Bosco so svojimi kňazmi a chlapcami zostúpil do základov a položil základný kameň.

- Chceme ti dať na tieto veľké práce preddavok. Vytiahol peňaženku a vysypal jej obsah do rúk stavby vedúceho. Bolo to osem soldov, ani pol líry. Keď zbadal prekvapenie Buzzetiho, hneď dodal: - **Neboj sa, Panna Mária sa postará o potrebné peniaze.** A Panna Mária sa o peniaze skutočne postarala.

Don Paolo Alberta, druhý don Boscov nástupca, povedal: - Iba ten, kto videl, si vie predstaviť, aké obete v tých rokoch prinášal náš otec, aby dokončil kostol P. M. Pomocnice.

„Tento chrám Panny Márie Pomocnice je naozaj zázračný. Zázračný preto, lebo ho už dávno predtým ukázala svätcovi. Zázračný výstavbou, lebo don Boscoví, ktorý bol chudobný a otcom chudobných, iba prozreteľné prostriedky dovolili postaviť ho. A zázračný aj pre množstvo milosti, ktoré nikdy neprestali z neho prúdiť ako z nevyčerpatel'ného prameňa.“ /E. Ciera/

„Práca v dvojici“ Don Bosco v svojej pokore neprestajne tvrdil, že to nie je jeho dielo. **„To všetko urobila Pomocnica: Ja nie som pôvodcom veľkých vecí, ktoré vidíte. Pán Boh a Panna Mária si len poslúžili úbohým kňazom pri uskutočňovaní veľkých diel. Nič nie je moje. Každý kameň, každá ozdoba tu značí dajakú milosť. Panna Mária to umožnila dokončiť pomocou zázrakov. „**

MYŠLIENKA

Odporúčam vám nakoľko viem a môžem, a moju radu si vpíšte do mysle i do srdca: **vzývajte často meno Mária najmä strelnou modlitbou: Mária Pomocnica kresťanov, oroduj za nás. Je to modlitba krátka, ale zo skúseností viem, že je účinná.**

MB 13, 410

MODLITBA

Preblahoslavená Panna Mária Pomocnica kresťanov, ktorá si prostredníctvom Jána Bosca vykonala a ešte i teraz konáš toľké zázraky, zhladni na mňa biedneho hriešnika, svojou materinskou láskou a vypros mi pre jeho zásluhy potrebné milosti.

Amen.

11.08.2015 – UTOROK

RANNÁ MODLITBA

DON BOSCO A MIŠKO MAGONE

Don Bosco stál vonku na stanici v Carmagnole a čakal na vlak do Turína. Bol hmlistý sychravý večer. Doliehal k nemu krik hrajúcich sa chlapcov, zvlášť jeden hlas, ktorý znel ako hlas kapitána, ktorého všetci poslúchajú. Don Bosco za nimi vykročil, všetci sa rozprchli, len jeden nestratil odvalu a vyšiel mu v ústrety.

- Kto ste? Čo tu chcete?

Don Bosco uprel zrak na roztrapatého a smelého chlapca. Z očí mu sršal život. **Don Bosco mu daroval medailón Panny Márie.**

O niekoľko dní don Bosco dostal z Carmagnole list.

Mladík Michcele Magone je chudobný chlapec, sirota po otcovi. O rodinu sa stará matka, aby ju uživila musí chodiť do práce a tak sa nemá kto venovať výchove. Michele bol niekoľkokrát vylúčený zo školy. Napriek tomu bez ťažkostí zvládol tri triedy základnej školy. Myslím, že má dobré srdce, je úprimný, ale má ťažkosti s ovládaním.

Don Bosco chlapca prijal.

- Tak už som tu: Som Michele Magone, chlapec s ktorým ste sa stretli na stanici.
- Poznám ťa a vítam. Prišiel si rád a dobrovoľne?
- Áno.
- Tak ti odporúčam, aby si mi neprevrátil dom naruby.
- Pousilujem sa, aby ste boli so mnou spokojný. V minulosti to bolo so mnou všelijaké...
- Chceš chodiť do školy alebo sa vyučiť remeslu?
- Radšej študovať. – A čo urobíš, keď vychodíš školu?
- Keby sa taký uličník natoľko polepšil, žeby sa mohol stať kňazom, tak...stanem sa kňazom.

Na dvore Miško spieval, kričal, skákal, robil rámus...bol to živel. Jedna vec mu bola proti srsti...zvonec, ktorý oznamoval koniec prestávky a zvonec, ktorý zvolával do školy, študovne a kostola. S knihami vyzeral ako malý trestanec. ☺

Po mesiaci Miško zosmutnel, kamarátov pri hre sledoval z kúta.

- Aký si to generál, keď nevieš, prečo si smutný, pýtal sa don Bosco.
- Mám zmätené svedomie.

Miško s don Boscovou pomocou zložil k nohám Ukrižovaného svoje lapajstvá a malé biedy a požiadal o odpustenie.

Don Bosco povedal: - Michele stratil radosť, keď pochopil, **že spokojnosť sa nedá získať skákaním, vystrájaním, ale priateľstvom s Bohom a pokojným svedomím.**

Miško **na fronte dobra** nebol Dominikom Saviom. Keď počul nejakého chlapca, rozprávať neslušné vtipy, nenápadne sa priblížil a silne mu zahvzdal do ucha. Keď raz v meste počul kliať jedného chlapca, pribehol k nemu a vylepil mu dve poriadne facky. Don Bosco ho musel presviedčať, že **bitka nie vhodný štýl apoštolátu.** Miško Magone sa vedel nielen pobiť. Mladším pomáhal ustieľať lôžko, čistiť si topánky a so slabšími si opakoval úlohy.

DON BOSCO – otec a učiteľ: Filip Rinaldi píše: Don Bosco chcel viac ako dajakú spoločnosť **utvoriť rodinu založenú takmer výlučne na milom, dobrotivom a bdelom otcovstve predstaveného**, ako aj na synovskej a bratskej láske podriadených.

Tešil sa keď počul, že ho volajú otcom: „**Nazývajte ma vždy otcom a budem šťastný.**“

MYŠLIENKA

Ak chcete, aby váš život bol radostný a pokojný, musíte sa usilovať byť v Božej milosti.

MB 12, 133

MODLITBA

Don Bosco, Ty si veľkou láskou miloval mladých a bol si jej otcom a učiteľom, vypros nám pre tieto hrdinské obety, čo si prinášal na jej záchranu, milosť, aby sme i my čistou a vznešenou láskou milovali tento vyvolený podiel Srdca Ježišovho a v každom mladom človeku videli samého Ježiša Krista.

Amen.

VEČERNÁ MODLITBA

DON BOSCO A DOMINIK SAVIO

Dominik Savio sa narodil 2. apríla 1842 v Chieri pri Turíne v Taliansku. Jeho rodičia boli chudobní roľníci. Veľmi rád ministroval a ako sedemročný už vedel naspamäť katechizmus. Veľmi túžil ísť na prvé sväté prijímanie, no vtedy to nebolo v jeho veku možné. Kňazi z okolia sa však o tom rozprávali a vzhľadom na jeho duchovnú vyspelosť mu povolili na Veľkú noc roku 1849 pristúpiť k sv. prijímaniu. Mal sedem rokov. Bol to preňho veľký deň. Poznačil si štyri zásady, ktorých sa potom držal počas svojho života:

- 1. Budem sa často spovedať a k sv. prijímaniu pristupovať tak často, ako mi to spovedník dovolí.**
- 2. Chcem svätiť sviatočné dni.**
- 3. Mojimi priateľmi bude Ježiš a Mária.**
- 4. Radšej zomrieť ako zhrešiť.**

Prvý raz som sa s Dominikom stretol v Becchi, v jeho rodnom dome. Dal som Dominikovi deň na to, aby sa naučil naspamäť jednu stránku z katechizmu. Dominik prišiel za mnou už o osem minút, že to už vie. A tak som ho teda prijal medzi svojich chlapcov. Aj tam bol veľmi dobrým a usilovným v štúdiu i v duchovnom živote. V roku 1855 som mal kázeň o svätosti, ktorá veľmi ovplyvnila Dominika. Následne založil družinu pod ochranou Nepoškvrnenej Panny Márie. Jej členovia sa navzájom pretekali v svätosti, v dobrých skutkoch, čnostiach, pomáhaní slabším. Dominik však ochorel. Zomrel 9. marca 1857 v Mondoniu u rodičov. Jeho posledné slová boli: „Ach, aké krásne veci vidím!“ Za svätého bol vyhlásený 12. júna 1954. Bol to prvý pätnásťročný svätý. Jeho úcta je rozšírená po celom svete. Je patrónom ministrov a mládeže.

Po povestnej kázni o svätosti /1855/, z ktorej poznáme len najvýznamnejšie výroky: „**Božou vôľou je, aby sme sa všetci posvätili; je pomerne ľahké stať sa svätým; a pre toho, kto sa stane svätým je v nebi pripravená odmena, prišiel k don Boscovi Dominik Savio a povedal mu: „Nevedel som, že sa môžem ľahko stať svätým.**

Don Bosco načrtnol program svätosti, primeraný jeho veku a stavu: 1) stála a umiernená veselosť 2) štúdium – práca 3) rekreácie s kamarátmi 4) úsilie získavať pre Boha duše, lebo niet svätejšej veci na svete.

Don Boscova svätosť nie je nič mimoriadne...je to svätosť každodenného života, svätosť obyčajných skutkov, vykonávaných s obyčajnou láskou....

MYŠLIENKA

Nohami kráčajte po zemi, ale srdcom buďte v nebi.

MODLITBA

Svätý Dominik Savio, ktorý si sa pri don Boscovi naučil kráčať po cestách mladíckej svätosti, pomáhaj nám nasledovať ťa v láske k Pánu Ježišovi, v oddanosti k Panne Márii a v horlivosti za duše. Vypros nám, aby sme aj my boli ochotní radšej umrieť ako zhrešiť a dosiahli večnú spásu.

Amen.

12.08.2015 – STREDA

RANNÁ MODLITBA

DON BOSCO VO FLORENCII

Iná zázračná udalosť sa stala vo Florencii. Máme o nej prísahou potvrdené svedectvá, ktoré boli predložené v procese blahorečenia Jána Bosca. Tým sa znovu dokázalo, že Božia Matka neodoprela svojmu vernému služobníkovi žiadnu prosbu.

Grófka Geremia Gherardi vychovávala jedno zo svojich krstných detí. Zrazu jedno ťažko ochorelo. Poslali po dona Bosca, ale nemohli ho nájsť, pretože bol niekde na návšteve. Grófka sa teda sama vybrala do ústavu. Prišla tam ako pomätená, oblečená len v domácich šatách. Plakala, že dieťa je mŕtve, a prišla prosiť dona Bosca, aby ho vzkriesil.

Don Bosco sa medzitým vrátil. Kňazom a klerikom v ústave bolo ľúto tej panej, lebo sa nazdávali, že sa pomiatla. Ona však neprestávala prosiť a volať don Bosca, aby išiel s ňou. A on súhlasil. Keď prišli k dieťaťu, všetci prítomní volali, že je už neskoro, lebo dieťa skonáva. Don Bosco poprosil okolostojacich, aby si **kľakli a odriekali po ňom modlitbu k Pomocnici kresťanov. Nato vstal a umierajúcemu dieťaťu udelil požehnanie P. M. Pomocnice.** Skôr ako dokončil formulu požehnania, dieťa začalo vzdychať, prinavrátili sa mu zmysly a zdravé sa usmievalo na svoju krstnú mamu. Od toho času sa nábožná grófka stala osobitnou dobrodinkou diel dona Bosca a saleziáni ju nenazývajú ináč ako dobrá matka z Florencie.

Aj keď má don Bosco v nevšednej miere „dar uzdravovania“, všetkých veľmi ľahko presvedčí, že pravou pôvodkyňou zázrakov je jedine Panna Mária: „...Ona je rozdávatelka milostí a pôvodkyňa zázrakov“

V roku 1848 v čase pred posviackou chrámu P. M. Pomocnice chýbalo v ňom potrebné zariadenie. Don Bosco nemal ani o to strach. „**Sám Boh hýbe ľudskými srdcami,**“ píše don Bosco, on im vnukne, že pošlú to, čo najviac potrebujeme. Tak poslal istý profesor z Ríma skvostný kalich, istá pani oltárne plachty, iný omšové rúcha....chýbali už len sviece, A hľa, akýsi dobrodinec z Florencie si spomenul na sviece do kostola...

MYŠLIENKA

Dôverujte Panne Márii Pomocnici a uvidíte, čo sú zázraky.

MODLITBA

Don Bosco, na príhovor Panny Márie Pomocnice, ktorá Ťa po celý tvoj život sprevádzala zázrakmi, vypros nám zázrak zdravého a požehnaného života.

Amen.

VEČERNÁ MODLITBA

DON BOSCO A PRÁCA

Zo začiatku „dom oratória“ prijímal najmä mladých robotníkov. Mladým chlapcom – robotníkom dával don Bosco prednosť, pre ich ťažké postavenie. Navštevoval ich zamestnávateľov /tí ich zotročovali, bili/ a vyjednával pre nich lepšie pracovné podmienky.

Keď dokončil novú budovu, rozhodol sa otvoriť nové dielne. Prvým dôvodom bola nemravnosť dospelých robotníkov s ktorými chlapci pracovali, druhým, že tieto dielne mohli pomôcť oratóriu.

V r. 1853 otvoril obuvnícku a krajčírsku dielňu. /Obuvnícka teraz slúži ako malá sakristia Pinardiho kaplnky/. Prvým majstrom bol don Bosco. Sadol si na trojnožku a ukázal ako sa pribíja podrážka. Krajčíri sa nastahovali do kuchyne. Sporáky a hrnce preniesli do novej budovy. Prvým krajčírskym majstrom bola mama Margita a don Bosco, ktorý učil šiť a strihať, ako sa to naučil v Castelnuove.. Tretia dielňa bola knihárstvo. Nik z chlapcov nepoznal toto remeslo. Chlapci sa učili s nadšením a predbiehali sa v práci. Mama Margita im prišla na pomoc, vzala najsilnejšiu ihlu a dala sa do zošívania. Neskôr otvoril stolársku dielňu, tlačiareň a zámočníctvo. Kým sa tieto dielne rozbehli, don Bosco sa stretol s mnohými ťažkosťami.

Oratórium sa nemeslo stať továrňou na robotníkov, ale výchovným ústavom. Preto vypracoval prvé pravidlá. Ako **základné čnosti sa odporúčali úcta k Bohu, pracovitosť, poslušnosť k predstaveným, láska k spoločníkom a skromnosť.** Prácu hodnotil nielen ako výchovný prostriedok, ale aj ako životnú náplň. **Dôstojnosť práce uznával aj v jej najskromnejších manuálnych prejavoch.**

Don Bosco hovorieval: „Boh mi dal milosť, že práca a námaha mi neboli ťarchou, ale úľavou.“ Chcel, aby jeho saleziáni boli veselí, chudobní, skromní a nadovšetko pracovití. „Neprestajne pracovať...“to musí byť cieľom každého saleziána. „Moji drahí, neodporúčam vám pokánie a bičovanie, ale prácu, prácu a zase prácu.“ „Keď chodím po domoch a počujem, že tam majú mnoho práce, som veľmi spokojný. Kde sa pracuje, tam sa diabol nedostane.“

MYŠLIENKA

Človek je zrodený pre prácu. Námaha je ľahká iba pre toho, kto pracuje s láskou.

MB 7, 118

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu bližneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosti a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba. Amen.

13.08.2015 – ŠTVRTOK

RANNÁ MODLITBA

DON BOSCO – MUŽ MODLITBY

Don Barberis vyhlásil: „modlil sa vždy“ videl som ho v stovkách prípadov, ako vystupoval alebo zostupoval po schodoch a vždy sa modlil. Modlieval sa aj na cestách. „Vo vlaku – hovorieval svojim synom – nikdy neleňošme, ale modlime sa breviár, ruženec čítajme dobrú knihu.“ Kedykoľvek sa ho pýtali na duchovné rady, vždy ich mal pripravené, „akoby práve dokončil rozhovor s Bohom“. Koadjútor P. Enria prežil s ním 35 rokov píše : „modlieval sa na kolenách, s hlavou mierne sklonenou a ľahkým úsmevom.“ Vždy som ho takto videl.

V modlitbe videl dobrovoľné Božie delenie sa o svoju všemohúcnosť s ľudskou slabosťou a absolútne ju uprednostňoval: „Modlitba má byť na prvom mieste.“ Hovorí, „dobré sa začína iba vtedy, keď sa začína z neba.“

Don Boscova ustanovizeň je založená na modlitbe: „Tento dom som nazval Oratóriom, aby som veľmi jasne naznačil, že modlitba je jediná moc, na ktorú sa môžem spoliehať.“

Modlitba a duch modlitby na Valdoccu dýchali ako vzduch. Dalo sa to čítať na tvári jeho obyvateľov, z ktorých mnohí budú tvoriť prvú saleziánsku generáciu.

Modlitba v živote každého pravého apoštola predchádza, sprevádza a nasleduje.

Predchádza – „Svoje diela začíname s istotou, že ich Boh chce.“ Táto istota sa zakladala na modlitbe. Prv než sa podujal založiť inštitút Panny Márie Pomocnice, sa on sám spolu s najbližšími spolupracovníkmi celý mesiac máj spoločne i súkromne modlili na tento úmysel. Pius XI. dobre tlmočil don Boscovo konanie, keď povedal: „Činnosť sa pripravuje modlitbou a obetou.“

Sprevádza – „V nebezpečenstvách a ťažkostiach neklesajme na duchu, s dôverou sa modlime a Boh nám pomôže.

Nasleduje – ako poďakovanie: „Aký dobrý je Boh!“ „Boh nádherne koná svoje diela.“

MYŠLIENKA

„Strelné modlitby - hovorieval - stručne zhrňajú ústnu a rozjímavú modlitbu... vychádzajú zo srdca a smerujú k Bohu. Sú ohnivými šípmi, ktoré prinášajú Bohu prejavy srdca a porážajú nepriateľov duše, neresti a pokušenia“.

MODLITBA

Don Bosco, ty si žil, ako keby si videl Neviditeľného. Prosíme ťa, pomôž nám naučiť sa vnímať Božiu prítomnosť v každodenných udalostiach, námahách a radoostiach, aby sme aj my mali srdce stále spojené s Bohom. Amen.

VEČERNÁ MODLITBA

DON BOSCO – VESELÝ SVÄTEC ☺

Janko Bosco si svojimi úspechmi v učení získal určitú vážnosť a tak sa začali meniť aj vzťahy so spolužiakmi.

- Prečo to nevyužiť a nepreukázať im dobro?

„Spolužiaci, ktorí ma chceli zviest' na zlé skutky, boli v učení najslabší, a tak začali za mnou chodiť, aby som im pomohol v úlohách.“ Robil som to rád. Niekedy si chceli vypočuť moje príbehy a napokon prichádzali aj keď nič nepotrebovali.“

Utvorili akúsi partiu a Janko jej dal meno **Veselá spoločnosť** a napísal jej aj jednoduché pravidlá:

1. **Nijaká činnosť, nijaké reči, za ktoré by sa musel kresťan hanbiť.**
2. **Plniť si školské a náboženské povinnosti.**
3. **Byť veselí.**

Veselosť bude don Boscovým silným klincom. Dominik Savio, raz povie: „**Naša svätosť spočíva vtom, že sme veľmi veselí, že sa usilujeme vyhýbať hriechu, lebo okráda naše srdce o radosť.**“

Pri každom stretnutí sa on sám staral o veselú náladu. So svojimi priateľmi sa lúčil s pozdravom: „Bud' veselý.“

Don Leymone píše. „Neprešiel deň, ktorý by duchaplnými gestami alebo žartovnými slovami neprebúdzal veselosť...“

Napr. Po výstrele na neho, ktorý ho div neusmrtil, zvolal: „Úbohá reverenda, ty si nato doplatila!“ Bosému chlapcovi povedal: „Príď do Turína, dám ti natáčať do topánok klince.“

Don Bosco rád skutkami dokazoval, že je možná aj svätá veselosť bez urážania Pána Boha.

MYŠLIENKA

Našou oporou je veselosť, modlitba a sväté prijímanie.

MB 10, 1178

MODLITBA

Don Bosco, ty si túžil vidieť mladých behať a skákať s čistou radosťou, lebo si vedel, že ona je prejavom Božej milosti. Prosíme Ťa, vypros nám dar skutočnej radosti v našom srdci a chráň nás od zmätku duše, aby sme tak mohli byť svedkami Božej krásy vo svete. Amen.

14.08.2015 – PIATOK

RANNÁ MODLITBA

DON BOSCO A SPLNENÝ SEN O MISIÁCH

Myšlienka šírenia kresťanskej viery medzi pohanmi zamestnávala myseľ Don Bosca už v jeho mladosti. Raz dokonca plakal nad rozostretou mapou Ázie, lebo pohľad na pohanský svet žijúci bez evanjeliovej zvesti a Ježiša Krista bol pre neho bolestný. Mal veľkú túžbu založiť misie...

Jeho sen z roku 1871, v ktorom videl svojich duchovných synov ako misionárov prichádzať medzi divoké a neznáme kmene sa verne vyplnil.

Don Bosco sa s 10 misionármi (6 kňazov a 4 koadjútori/ rozlúčil vo svätyni P. Márie Pomocnice v Turíne 11. novembra 1875. Každý z budúcich misionárov dostal od dona Bosca lístok s dvadsiatimi radami:

„Hľadajte duše a nie peniaze, pocty a hodnosti.“ „Osobitnú starostlivosť venujte chorým, deťom, starým a chudobným a získate Božie požehnanie a priazeň ľudí.“ „Majte v úcte a vo vážnosti duchovnú a svetskú vrchnosť.“ „Každému odporúčajte pobožnosť k Panne Márii Pomocnici a poklonu Oltárnej sviatosti.“ „V námahách a utrpení nezabúdajte, že v nebi nás čaká veľká odmena.“

V ten istý deň odprevadil misionárov až do Janova, kde 14. novembra nastúpili na francúzsky parník Savoie. Jeden svedok hovorí, že don Bosco musel vynaložiť všetko úsilie, aby ovládol svoje dojatie. Budúcnosť sa neukazovala ľahká. Ale don Cagliero – vedúci výpravy, mal so sebou lístok, na ktorý don Bosco napísal:

Robte, čo môžete. To, čo nie sme schopní urobiť my, urobí Boh. Vo všetkom dôverujte sviatostnému Ježišovi a Panne Márii Pomocnici a uvidíte, čo sú zázraky.

MYŠLIENKA

Dobry Boh odplatí nekom každému, kto položí život za duše a kto pomáha misionárom.

MB 12, 316

MODLITBA

Don Bosco, Ty si miloval nevýslovnou láskou všetky duše a aby si ich čím viac spasil, poslal si svojich synov až do najvzdialenejších krajov zeme. Pomáhaj nám, aby sme aj my ustavične mysleli na spásu svojej duše a spolupracovali aj na spásu iných – svojou misionárskou prácou.

Amen.

VEČERNÁ MODLITBA

DON BOSCO A JEHO PRÍBEHY

Bolo to v roku 1848. Donn Bosco sa šiel dať oholiť. Keď u holiča zbadal, že tam majú učňa, dal sa s ním do reči a požiadal ho, aby ho oholil.

- Prepána kráľa! – zvolal majster.
- Neriskujte, pán farár! Chlapec sa iba začína učiť a nevedel by oholiť ani psa.
- Na tom nezáleží, - odvetil don Bosco, - po prvé, ja nie som nijaký pes, po druhé ak on nikdy nezačne, nikdy sa to nenaučí.
- Prepáčte, dôstojný pán, ale učiť sa môže na inej brade, nie na vašej.
- To je ohromné! Moja brada je vari cennejšia ako iná brada? Moja brada je predsa drevená (bosco je v taliančine drevo). Ak mi váš učeň neodreže nos, na ostatnom nezáleží.

A tak sa mladý holič pusti do práce. Bol to jedinečný pohľad: neskúsený majster s roztrasenými rukami a krvácajúci don Bosco.

- Ešte zopár brád a bude z teba najslávnejší holič! – poznamenal oholený don Bosco.

Boli také obdobia, keď don Bosco často mal v dome políciu. Raz u neho robili domovú prehliadku. Nepomohli žiadne protesty. Presnorili mu celý dom, prehľadali mu dokonca aj šaty, ale nenašli najmenší usvedčujúci dôkaz, ktorý by ospravedlnil ich brutálne spôsoby. V tejto trápnej situácii sa don Bosco postavil ku skrini a nedovolil ju otvoriť.

- V skrini sú dôverné veci. Pokračujte inde a rešpektujte rodinné tajomstvá!

Samozrejme komisára takéto vyhlásenie ešte viac provokovalo. Rázne prikázal skriňu otvoriť. Don Bosco, aby predišiel násiliu, skriňu som otvoril a ukázal kopu nevyplatených účtov od pekára, mliekara, mäsiara.

- Prečo nás vodíte za nos? – osopil sa naňho nazlosteny komisár.

Don Bosco sa naňho priateľsky pozrel a povedal:

- Nerobím si z vás posmech. Nechcem, aby sa moje súkromné dlhy dostali na verejnosť. No možno vám Boh vnukne zaplatiť niektorý z týchto účtov.

Toto vnuknutie, žiaľ polícia nedostala.

MYŠLIENKA

Dal by som všetko, aby som získal srdce svojich chlapcov, a tak ich mohol darovať Pánovi.

MB 7, 250

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu blížneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.

Amen.

15.08.2015 – SOBOTA

RANNÁ MODLITBA

SVEDECTVO – Mons. Alojz Cassani – NADŠENEC ZA DONA BOSCA

Nemal som odvahy

Alojz Cassani si takto spomína na don Bosca:

„Asi o mesiac mi jeden spoločník povie: Včera som videl, že don Bosco oberal hrozno z viniča na svojich oknách. Ale zostalo tam ešte zopár strapcov. Ak pôjdeš so mnou, oberieme si ich. Išiel som. A keď sme už boli v izbe, kde je dnes oltár, kamarát išiel hneď po hrozná. Ja som však nemal odvahy. Zostal som na mieste a zvedavo som sa díval napravo, naľavo. Bola tam pletená stolička – don Bosco bol chudobný, naozaj chudobný! – a kus papiera s nápisom: DA MIHI ANIMAS CETERA TOLLE. Stál som tam a pozeral, keď som počul za sebou kroky.

Bol to don Bosco, ktorý sa ma spýtal:

- Vieš čítať?
- Hej, viem. Už som to prečítal
- A vieš, čo to znamená?
- Pravdaže. Len neviem, čo značí to cetera.
- Ja ti poviem.

Povedal mi to a vysvetlil. V tom vstúpil kamarát so strapcami hrozna v ruke. A don Bosco sa ho spýtal:

Našiel si ešte niečo?

- Hej.
- **A to len pre seba? Daj z nich polovicu aj priateľovi.**

Vzal ich a rozdelil: polovicu jemu a polovicu mne. A dodal:

- Dobré chlapci, choďte ich zjesť a potom sa hrať.

Ja som si pomyslel:

- **Pozri sa, miesto toho, aby ho pokarhal, mu povie: „Výborne! Našiel si niečo?“ – a potom z nich dal aj mne.**

MYŠLIENKA

Don Boscov výraz: „Da mihi animas cetera tolle,“ Pane, daj mi duše a ostatné si vezmi“, prv než sa stal jeho heslom, bol jeho vrúcnu modlitbou.

Moja láska (voči vám) – vysvetľoval remeselníkom na Valdoccu – pramení z túžby spasit' vaše duše, ktoré Ježiš vykúpil svojou krvou... Jediným cieľom Oratória je záchrana duší.

MODLITBA

Don Bosco sa modlieval: **„Pane, daj nám aj kríže, trne, prenasledovania každého druhu, len aby sme mohli zachraňovať duše a medzi nimi aj svoju. Amen.**

VEČERNÁ MODLITBA

SVEDECTVO – BLAHOŠLAVENÝ ALOJZ ORIONE

– chudobný a skromný mladík, ktorý prežil na Valdoccu od r. 1886 – 1889 najšťastnejšie chvíle života

Ako a prečo sa stalo, že sa mohol po určitom období duchovného vedenia u dona Ruu, spovedať u don Bosca, čo bolo pre svätcovu vyčerpanosť vyhradené iba veľmi malému počtu ľudí, je tajomstvom. Možno don Bosco v tomto mladíkovi videl oživený obraz Dominika Savia....

Don Orione hovorieval: „Božie svetlo, ktoré u dona Bosca preniklo moju dušu, bolo také silné, že aj keď je výchova v seminári pozoruhodná – predsa život u dona Bosca bol taký úžasný, že zanechal vo mne veľmi silný dojem...“

Svojim klerikom hovoril: Drahí moji klerici, to, že som ja dnes tu a že ste tu aj vy, to nie je mojou zásluhou. Za to, že som ja dnes kňazom a vy klerikmi, treba ďakovať donovi Boscovi!...“

Ako šťastne sa žilo u dona Bosca! Tam bolo radosti, veselosti a spokojnosti srdc. Medzi predstavenými a podriadenými panovala veľká dôvera. Každé ráno sme pristupovali k svätému prijímaniu, veselo sme sa hrali a v čase štúdia sme sa poctivo učili...Donovi Boscovi sme zviazaní veľmi veľkou vďačnosťou a dlhujeme mu veľmi veľa uznania! Slzy dojatia padali z jeho očí, kedykoľvek si spomenul na dona Bosca a pripomenul si jeho spovede, rozhovory...

Don Bosco bol jedným z veľkých vzorov jeho svätého života. „**Don Bosco, človek veľkých myšlienok!** Aká veľká bola jeho láska k Ježišovi, ktorá rozpaľovala jeho vychovávateľskú a apoštolskú dušu. Z častého prijímania, z nežnej mariánskej úcty a z lásky k Cirkvi čerpal život a silu pre seba i pre svojich drahých. **Don Bosco bol naozaj kňaz Boží, kňaz veľkého a bezmedzného srdca!**“

Keď don Bosco zomrel nebolo už v dome chleba. Don Bosco však prisľúbil, že Prozreteľnosť sa postará. Saleziáni mali veľmi živý cit odovzdanosti.....

Každému, kto mu pripomenul, že „stále“ hovorí o don Boscovi, odpovedal silným síce, ale biblickým obrazom: „Nech sa mi prílepí jazyk na podnebie, keby som prestal ďakovať tomu svätému človekovi!“

MYŠLIENKA

S každým sa zhováraj tak, aby si sa stal jeho priateľom.

MODLITBA

Svätý Ján Bosco, otec a učiteľ mládeže, ty si toľko pracoval pre spásu duší; buď nám vodcom, aby sme hľadali svoje duševné dobro a spásu bližneho. Pomáhaj nám plniť si dobre svoje povinnosti, premáhať náruživosť a ľudské ohľady. Nauč nás milovať Sviatostného Spasiteľa, Pannu Máriu Pomocnicu a Svätého otca, rímskeho pápeža. Vypros nám šťastnú hodinu smrti, aby sme prišli k tebe do neba.

Amen.

„NECH VÁS VŠETKÝCH ŽEHNÁ BOH A VŠETKÝM NECH DÁ MILOŠŤ DOBRE ŽIT A DOBRE UMRIEŤ.“

Don Bosco

MODLITBA VĎAKY ZA DONA BOSCA

**Dobrotivý Bože,
Ďakujem ti, že si nám dal
dona Bosca a utvoril si v ňom srdce otca a učiteľa mladých.
Nech oroduje aj za mňa.
A prosím, aby bolo čím viac jeho nasledovníkov,
ktorí ti povedia:
Daj mi duše, ostatné si vezmi.
Amen.**

Don Bosco hovorieval:

- **Máš rád don Bosca?** Nechcel by si ostať s ním? Keby som mal sto kňazov a sto klerikov, mal by som prácu pre všetkých. Mohli by sme vykročiť do sveta.

Rozhovory s chlapcami boli vždy rodinné. Hovorilo sa pokojne o budúcich oratóriách, o don Boscových snoch...

Raz večer roku 1851 hodil don Bosco z okna prvého poschodia medzi chlapcov hrst cukríkov. Bol to signál k veľkej radosti. Keď jeden chlapec z okna videl ako sa don Bosco usmieva, zvolal:

- **Don Bosco, kiežby ste mali v každom kúte sveta kopy oratórii!**

Don Bosco sa zahľad do diaľky a povedal:

- **Ktovie, či raz nepríde deň, že sa chlapci z tohto oratória rozídu do celého sveta.....a prišli aj k nám...**

ĎAKUJEME

Jožko Bližinský, Vinco Macejko, Teodor Gavenda, Peter Bešenyei, Jožko Marek, Juraj Kyseľ, Jožko Bago, Jozef Ragula, Jožko Krušac, Tono Odrobiňák, Ferdo Kubík, Zima – Martin Josko, Luigi Ondrejka, Peter Podolský, Jašo – Marián Ondriáš, Maroš Drahoš, Pipec – Pavol Pipka, Maroš Peciar, Ivo Štofej, Jano Fábian, Jožko Knap, Peťo Varga, Tono Červeň, Milan Ballo, Panči – Marek Pančura, Stano Hurbanič....

Použité pramene:

Pietro Brocardo: Človek a svätec

Jur Koza Matejov: Don Bosco

Enzo Bianco: Taký bol don Bosco

Teresio Bosco: Don Bosco

Teresio Bosco: Život mamy Margity

Giovanni Battista Bosco: Vychovávať v duchu don Bosca

Zázračné udalosti Panny Márie Pomocnice kresťanov v živote svätého Jána Bosca

Don Bosco na každý deň